

22/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพผาดา

มธฺบัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นรูปและบาซัน (การเป็นตัวของโยคะผู้ที่ประพรมความรู้) เช่นเดียวกับพ่อ
จงสร้างสมความรู้และโยคะ แล้วให้ทานตามลักษณะนิสัย

คำถาม: ระบบใดที่ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทองแดง แล้วพอมาทาให้จบสิ้นลงในยุคบรรจบพบกันนี้

คำตอบ: ระบบของการกัมลงกราบแทบเท้าที่ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทองแดง บาบาสพูดว่า ที่นี้ ลูกไม่จำเป็นต้องกัมลงกราบแทบเท้าของผู้ใด
พ่อ คือ อโบลตา (ผู้ที่อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) อโศกตา (ผู้ที่เป็นอิสระจากความคิด) และอกาตา
(ผู้ที่ไม่ได้ทำสิ่งใด) ลูกๆแสนยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าพ่อ เพราะลูกคือ นายของสมบัติทั้งหมดของพ่อ ดังนั้น ฉัน
ผู้เป็นพ่อจะคารวะต่อลูกๆผู้เป็นนาย ลูกไม่จำเป็นต้องกัมการะเลย ใช่ ต้องมีความนับถือผู้ที่เยาว์วัยและผู้ที่สูงวัยด้วย

เพลง: ฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่ยู่กับผู้เป็นที่รัก...

โอมชานติ มีฝนทุกปี นั่นคือ ฝนที่เป็นน้ำ นี่คือ ฝนแห่งความรู้ที่เกิดขึ้นทุกวาระ นี่คือ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ นรก สิ่งนี้คือ มหาสมุทรแห่งยาพิษ
และเพราะยาพิษนี้คือไฟของตัณหาที่จะทำให้บารัตกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด พ่อพูดว่า พ่อ
มหาสมุทรแห่งความรู้ทำให้ลูกสวยงามด้วยฝนแห่งความรู้ ทุกคนในอาณาจักรของราวันได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด
พ่อทำให้ทุกคนกลับมารีสุทธ์อีกครั้ง ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในยุคทองเช่นกัน
เวลานี้เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นฝนแห่งความรู้จึงจำเป็นต่อทุกคน ทั้งโลกได้กลับมารีสุทธ์ด้วยฝนแห่งความรู้
ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดและไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคทอง ทั้งโลกมีความบริสุทธิ์
ไม่มีชื่อหรือรอรอยของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงแสดงให้เห็นวิษณุในมหาสมุทรน้ำนม ผู้คนไม่รู้อรรถาธิบายของสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่า
วิษณุ คือ รูปคู่ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาพูดว่า แม่น้ำเนยไหลรินที่นั่น และดังนั้น
แน่นอนว่าที่นั่นจะเป็นมหาสมุทรแห่งน้ำนมด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดถึงพระเจ้าวิษณุ ลูกจะไม่เรียกวิษณุว่าเป็นพระเจ้า
มีคำกล่าวว่าการคารวะต่อเทพวิษณุ การคารวะต่อเทพบราห์มา ลูกจะไม่พูดว่า การคารวะต่อพระเจ้าวิษณุ ลูกต้องแล้วที่จะพูดว่า การคารวะต่อ
ดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า เวลาลูกได้รู้แจ้งแล้ว สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ ศรีศรี 108 ลูกประจำของรูตรา ที่ปลายยอดนั้นคือ ดอกไม้ (ฟู)
จากนั้นก็เป็ลูกปิดคู่อึ่งเป็นตัวแทนของลักษมีและนารายณ์ บราห์มา และสรัสวตีไม่ใช่ผู้ที่เป็คู่นี้คือ ลูกประจำที่บริสุทธิ์
ลูกปิดคู่อึ่งลักษมีและนารายณ์เป็นหนทางครอบครั้ว วิษณุหมายถึงราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเพียงแต่พูดถึงลักษมีและนารายณ์
แต่ทั้งสองยังต้องมีลูกๆของตนเองด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้อึ้ง เวลาลูกได้ออกจากมหาสมุทรของยาพิษ นั่นคือ คาลิดา
(เรื่องราวเกี่ยวกับงูพิษที่อยู่ก้นบึ้งของมหาสมุทร) ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นเกิดขึ้นในยุคทอง พวกเขาพูดว่า เขารายร่ายอยู่บนตัวและทำสิ่งนี้สิ่งนั้น!
สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือ เรื่องเหลวไหล พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาตุ๊กตาเพราะความมกมาย พวกเขาสร้างสัญลักษณ์เทพจำนวนมากมาย
พวกเขาให้จ่ายเงินทองมากมายเพื่อตกแต่งเทพ แม้กระนั้นบางคนยังประดับดาตนเองด้วยทองแท้ เพราะพวกเขาได้ให้ทานสิ่งนั้นแก่พราหมณ์
พราหมณ์คือ ผู้ทำพิธีบูชา พวกเขาทำให้ผู้คนให้จ่ายเงินทองมากมาย พวกเขาสร้างขบวนแห่ของเทวีย่างโอ้อวดระการตา ทำนองเดียวกัน
ผู้คนเหล่านั้นยังได้สร้างสัญลักษณ์เทพเจ้าด้วยเช่นกัน ดูแลสัญลักษณ์เหล่านั้น ตกแต่งแล้วก็นำไปมจมน้ำ นั่นคือ การกราบไหว้บูชาตุ๊กตา
เมื่อให้การบรรยาย ลูกอธิบายแก่ผู้คนได้ว่า การกราบไหว้บูชาคือความมกมายอย่างไร พวกเขาสร้างแม้กระทั่งสัญลักษณ์ที่ผิดมากของคนเศ
ไม่อาจมีมนุษย์คนใดมกมายได้ พวกเขาสร้างสัญลักษณ์มากมายเหลือเกิน ฯลฯ พวกเขาให้จ่ายเงินทองมากมาย พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า
พ่อทำให้ลูกมกมายอย่างยั้งและเป็นนายของโลก ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอยู่ที่นั่น และอธิบายแก่ลูกๆดวงวิญญาณ ลูกยังรู้เช่นนั้นว่า
ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในวาระที่แล้วและทำตามศรีมัทจะทำเช่นเดียวกันนั้นอีกครั้ง หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนแต่ท่องเทียวไปเรื่อย
ลูกก็จะไม่ได้รับประโยชน์ใด สาวใช้และคนใช้จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ
เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมกมายอย่างมกด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่เสื่อมสลาย ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้อรรถาธิบายของชีวาและชางกา
พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าชางกาและพูดว่า เติมอาภรณ์ของฉินด้วยเถิด! อย่างไรก็ตาม ชางกาไม่ได้เติมอาภรณ์ให้ใคร
เวลานี้พ่อกำลังให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่เสื่อมสลายแก่ลูกๆ ลูกต้องสร้างสมสิ่งเหล่านั้น เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าหลายแสนรูปี
ลูกต้องสร้างสมสิ่งเหล่านั้นอย่างดี และดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย ลูกต้องให้ทาน บาบาสอธิบายแล้วว่า
จงให้ทานตามลักษณะนิสัยที่อยู่เบื้องหน้าลูก อย่าสูญเสียเวลาของลูกในการอธิบายแก่ผู้ที่ไม่สนใจฟัง
พยายามที่จะให้ทานแก่ผู้กราบไหว้บูชาชีวาและเหล่าเทพ เพื่อที่ว่าเวลาของลูกจะไม่สูญเปล่า ลูกแต่ละคนยังต้องเป็นรูปและบาซันด้วยเช่นกัน
เช่นที่บาบาคือ รูปและบาซัน รูปแบบของท่านไม่ใช่รูปไข่ที่เป็นแสง(จโยติ ลิงกัม) แต่เป็นเหมือนกับดวงดาว พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด อาณาเขตสูงสุดคือ ดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ดวงวิญญาณไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่นั่นคือ
ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณที่ไร้ความสุขที่นี้ก็ยังเรียกหาพ่อสูงสุด ท่าน คือ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านเป็นเพียงจุด
ไม่ใช่ว่าท่านไม่มีชื่อหรือรูปแบบ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกไม่รู้สิ่งนี้ จงถามพวกเขาว่า พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ที่ใด พวกเขาจะตอบว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ้! พวกเขาเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์
แล้วท่านจะชำระทุกคนได้อย่างไรเล่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด นี่ คือ เมืองแห่งความมืดมิด บาบาสได้ปลดปล่อยลูกออกจากทุกสิ่ง บาบาคือ
อโบลตา อคราตา (ผู้ที่ไม่ได้ทำสิ่งใด)และอโศกตา (ผู้ที่เป็นอิสระจากความคิด) ท่านไม่เคยให้ลูกกัมลงกราบแทบเท้าของท่าน
อย่างไรก็ตามระบบนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทองแดง ผู้ที่เยาว์วัยกว่าจะให้ความเคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่า ในความเป็นจริงแล้ว
ลูกๆได้กลายเป็นทายาทของสมบัติของพ่อของพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกคือ นายแห่งสมบัติของพ่อ ท่านคารวะลูกๆผู้เป็นนาย ถึงแม้ว่าพ่อเป็นนาย

แต่นายที่แท้จริงแห่งสมบัติทั้งหมดก็คือ ลูกๆ ท่านจะไม่สั่งให้ลูกก้มลงแทบเท้าของท่าน และทำสิ่งนี้สิ่งนั้น ไม่เลย เมื่อลูกๆ มาพบปะกับท่านบาบาก็พูดว่า จดจำชีพบาบาแล้วมาพบท่าน ดวงวิญญาณพูดว่า ชีพบาบานานี้มาเลี้ยงดู ผู้คนสับสนกับเรื่องเหล่านี้ ชีพบาบานาลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ดังนั้นผู้นี้จึงเป็นแม่ ลูกเข้าใจว่า ลูกได้มาเพื่อพบกับแม่และพ่อ ลูกต้องจดจำชีพบาบา ดังนั้นผู้นี้คือแม่คนแรก ลูกได้รับมรดกจากชีพบาบา ผู้นี้ยังอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านด้วยเช่นกัน จงเข้าใจทุกสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก กลายเป็นรูปและบาซัน หากลูกอยู่ในโยคะ เข้าใจความรู้ และจิตใจผู้อื่น ลูกจะกลายเป็นรูปและบาซันเช่นเดียวกับพ่อ แล้วลูกก็จะกลับไปกับพ่อ เวลานั้นลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญา แล้วเมื่อลูกไปสู่สวรรค์ ความรู้ก็จะสิ้นสุด จากนั้นผลรางวัลจะเริ่มต้นขึ้น และบทบาทของความรู้ก็ถึงจุดจบ ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างยิ่ง แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อยังอธิบายแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยเช่นกันว่า เพียงแต่จดจำผู้เดียวและไม่จดจำใครอื่นใด ลูกก็จะไปหาพ่อ และไปสู่ดินแดนกฤษณะ นี่คือนิรันดร์ของคันธ(ปีศาจ) ไม่ใช่ว่าคันธมีชีวิตอยู่ในดินแดนของกฤษณะ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือ เรื่องเล่า พวกเขาแสดงไว้ว่า แม่ของกฤษณะมีลูก 8 คน นั่นเป็นการประณาม พวกเขาแสดงให้เห็นว่า กฤษณะถูกใส่ไว้ในตะกร้าลอยข้ามแม่น้ำ จากนั้นแม่น้ำยมุนาก็ได้ไหลลงสู่เบื้องล่าง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น เวลานั้นลูกได้รับแสงสว่างแล้ว พ่อพูดว่า จงลืมสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมาจนเดี๋ยวนี้ พ่อพูดว่า ไม่อาจมีใครพบกับพ่อได้ด้วยการสร้างไฟฟูชาฮัยและท่าทาปาเซีย ฯลฯ เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างทาโมประธาน ปีกของเขาก็ถูกตัดทิ้ง เวลานั้นทั้งโลกถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ เมื่อพวกเขาสร้างโฮลิกะขึ้นมา(ไฟในช่วงโฮลิกะ) พวกเขาจะทำจาปาตีหวานในนั้น นั่นเป็นสัญลักษณ์ของดวงวิญญาณและร่างกาย ร่างกายของทุกคนจะถูกเผาแต่ดวงวิญญาณจะเป็นอมตะ เวลานั้นลูกเข้าใจได้ว่า ไม่มีผู้คนหรือศาสนามากมายเช่นนี้ในยุคทอง มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ที่นั่น บาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนมากมายไปและนั่งที่กาลี และคิดว่าเวลานี้พวกเขาจะอยู่ในกาลีเท่านั้น พวกเขาต้องการจะทิ้งร่างกายในที่ที่ชีวาอยู่ ผู้เคร่งศาสนาจำนวนมากก็ไปและนั่งอยู่ที่นั่น ตลอดทั้งวันพวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า ชัยชนะกับคงคา พระผู้เป็นเจ้าของจักรวาล (วิศวานาถกังก้า) น้ำจากคงคาไม่อาจปรากฏขึ้นมาผ่านชีวาได้ ผู้คนปรารถนาที่จะตายตรงหน้าประตูของชีวามากกว่า เวลานั้นลูกอยู่ตรงหน้าประตูแล้วในทางปฏิบัติ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตาม จงเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา ลูกรู้ว่าชีพบาบา คือ พ่อของลูก ขณะที่จดจำท่าน เราก็คงจะไปหาท่าน ดังนั้นลูกควรมีความรักมากมายเช่นนั้นต่อชีพบาบา ท่านไม่ได้มีพ่อหรือครูของตนเอง แต่คนอื่นๆ นั้นมี พ่อยังเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้าด้วยเช่นกัน สิ่งสร้างไม่ได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกๆ จะได้รับมรดกจากพ่อของเขาเสมอ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาหาพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานั้นพ่อกำลังประพรมน้ำแห่งความรู้ให้แก่ลูก เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมารับสิริยศ คนอื่นๆ ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะสะสมบุญชักรกรรมของตนเอง และไปสู่ดินแดนของตนเอง มีต้นไม้ของดวงวิญญาณในโลกที่ไร้ตัวตน ที่ไม่มีต้นไม้ที่มีตัวตน ที่นั่นมีลูกประคำของรูดร้าและที่นั่นมีลูกประคำของวิษณุ จากนั้นวงศสกุลที่เล็กกว่านั้นก็จะปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ ต้นไม้จะเจริญเติบโตเมื่อวงศสกุล(สาขา)นั้นปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ เวลานั้นทุกคนต้องกลับบ้าน จากนั้นศาสนาเทพจะได้ปกครอง ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นายของโลก ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากที่พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยราชาโยคะและความรู้ ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นลักษมีจากที่เป็นผู้หญิงธรรมดา และเป็นนารายณ์จากที่เป็นผู้ชายธรรมดา ต่อมาสุริยวงศ์ก็จะเข้าไปสู่ จันทวงศ์ บาบอธิบายแก่ลูกทุกวันและเฝ้าแต่ทำให้ลูกรู้แจ้ง ลูกๆ ผู้เป็นเมฆมายังมหาสมุทรเพื่อเติมเต็มตนเอง ลูกต้องเติมเต็มตนเองจากนั้นก็ไปประพรม หากลูกไม่ได้เติมเต็มตนเองแล้ว ลูกก็จะไม่ได้รับสิริยศในสถานภาพที่สูงศักดิ์และจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากร จงพยายามจดจำพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ที่นั่นบางคนก็เฝ้าแต่จดจำผู้เดียว คนอื่นๆ ก็เฝ้าแต่จดจำผู้อื่น มีชื่อมากมายอย่างยิ่ง พ่อมาและพูดว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ พวกเขาแสดงไว้ว่า พระเจ้ากำลังนวดเท้าของครุพดี เมื่อแม่ที่แก่ชรามาหาบาบา บาบาก็ถามว่า ลูกเหนื่อยล้าหรือไม่ อีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ ลูกจดจำชีพบาบาและมรดกขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้านได้ ลูกจดจำท่านมากเพียงไร ลูกจะมาเป็นผู้พิชิตบาปมากตามนั้น หากลูกไม่ทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตนเองแล้ว ประชากรจะลูกสร้างขึ้นได้อย่างไรเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ลูกต้องสร้างสมสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับลูกด้วย อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงใช้เวลาของลูกอย่างมีคุณค่าในทุกเรื่อง ให้ท่านแก่ผู้ที่มีค่า อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปตามผู้ที่ไม่ต้องการฟัง ให้ท่านความรู้แก่ผู้ทำบัดดีของพ่อและเหล่าเทพ
2. จงสร้างสมเพชรพลอยที่ไม่เสื่อมสลายของความรู้และกลับมามั่งคั่ง แนนอนว่าลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าอย่างยิ่ง ดังนั้น จงสั่งสมเพชรพลอยเหล่านั้นและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสำนักดวงวิญญาณ และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และเพิ่มบุญของการสะสมด้วยทุกคำพูด ทั้งเจตนาและความรู้สึกของลูกควรได้รับประสบการณ์ผ่านคำพูดของลูก ถ้ามีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และสูงส่งในทุกคำพูดของลูก ถ้ามีความรู้สึกของสำนักดวงวิญญาณ แล้วบุญของการสะสมของลูกก็จะเพิ่มขึ้นด้วยทุกคำพูดที่ลูกพูดออกไป ถ้าคำพูดของลูกมีความรู้สึกอิจฉาหรือความไม่ชอบแม้เพียงเล็กน้อยแล้ว ก็จะมีผลสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ในบุญของลูกผ่านคำพูด คำพูดที่มีพลังหมายถึงคำพูดที่มีความสำเร็จและมีสาระ ถ้าไม่มีสาระในคำพูดของลูกแล้ว คำพูดเหล่านั้นก็จะไปสู่บุญของความไร้สาระ

คติพจน์: การหาวิธีการแก้ปัญหาก็กับทุกสาเหตุ และคงอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ คือ การเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ